GREGORIUS MAGNUS
Mitte 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36533
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

de manu ferientes. q̃ prauitate suę corrigit actionis. Et certe
q̃a in sacro eloq̃io manus opatio solet intellegi. de manu percussi fugit.
q̃ diu prauis interitui conspicit uias prauitatis relinq̃t Vnde adhuc
subdit Stringit sup eu manus suas. Manus q̃ppe stringere. è uite
suę opi in rectitudine ẽfirmare. Vnde ꝫ ia paulus ait Remissas man
ꝫ dissoluta genua erigite. Dii itaq̃ alienis interitui ẽspiciunt reuo
cant ad cor: ut recogitent suis. ꝫ unde alis ad ornita ducit aorni
to aliis inde liberat Stringit q̃ sup eu man suas q̃a ẽspicit in alieno
q̃d timeat. ꝫ diu delinquentę sic percussis respicit dissoluta sua opa ius
ticię uigore constringit. sicq̃ fit. ut q̃a uniquis uiuens multos ad
culpa traxerat delectatione peccati. quos dia moriens a culpa reuocat
terrore p̃ tormiti. Qd ꝫ ia puenire bonis psalmista testat dicens. Leta
bit iustus cũ uiderit uindicta impioꝝ. man suas lauab ĩ sanguine
peccatoꝝ. In peccatoꝝ morientiis sanguine iusti lauant man. q̃a diu
eoꝝ pena conspicit ẽspicientis uita mundat Seqr: Et sibilabit
sup eu uiuens loci ei. Quid in sibilo ñ intentio admirationis expri
mitur: Si ũ in sibilo fortasse alia significatio querit. moriente pec
catore hi q̃ interitui ei aspiciunt os in sibilo stringunt diu ad ea
q̃ contẽpserant uerba spiritalia ẽuertunt. ut ia credere ꝫ pdicare
inciplant quę pri diu florere iniqui cernerent ni credebant.
Hi fit pleriq̃ ut infirmoꝝ animis eo magis de auditu uerba
ris trepidę quo florere contẽptores uidet. cui iusta ultio inuis
tos subtrahit alios a prauitate cõpescit Vnde ꝫ p salemonem dr:
Mutato pestilentię sapientiores erit paruulus. Vir q̃ scis postq̃ po
tentii penas q̃ extollunt in seclo sufficienter expleuit. rursus ad he
reticoꝝ supbia q̃ extollunt uerba ẽuertit. Hi sequit Habe ar
gentii uenarii suaui principia. ꝫ auro locus è in q̃ conflat. In ar
gento eloquii. in auro uite. Et sapientię clarias designari solet
Et q̃a heretici sic eloquii sui nitore supbiunt ut nulla sacroꝝ
libroꝝ auctoritate soluant. Qui libri ad loquendu nos quasi que
da argenta uenę s. q̃a de ipsis locutionis nrę origine trahuntur
ad sacrę auctoritatis paginas reuocant. ut si uere loqui

b uertitatis

cviij